

Informatieblad 1D.2 | Waarom God net een nat stuk zeep is

Er was eens een meisje dat Guli heette en zeven jaar oud was. Asa was haar vijfjarig broertje. Asa en Guli gingen elke zondag met hun ouders naar een soort kerk, maar ze noemden dat een bijeenkomst.

Guli en Asa hoorden op die bijeenkomsten de volwassenen vaak praten over God, en dat maakte ze nieuwsgierig. Op een zondag vroeg Guli daarom, terwijl ze na een bijeenkomst terug naar huis reden, aan haar vader: "Pappie, wat is God?"

"Tsja", zei vader, "dat zal ik je later nog wel eens uitleggen. Nou ben ik, eeh, ben ik aan het rijden."

Onder het avondeten vroeg Guli opnieuw "Zou je me nu wat over God willen vertellen, Paps?"

"Jaaaa," zei Asa, "ik wil het ook weten."

"Tsja," zei vader, "dat leg ik je een andere keer uit. Nu ben ik, eeh, ben ik aan het eten."

Na het eten zag Guli papa in zijn favoriete stoel zitten met zijn ogen dicht en met de krant op zijn schoot. Ze liep op haar tenen naar hem toe en fluisterde in zijn oor, "Pappie, kun je me nu wat over God vertellen?"

Van schrik deed vader zijn ogen open en hij vloog bijna uit zijn stoel. "God?" riep hij, "zei je God?"

"Dat klopt," zei Guli, "weet je nog. God - waar ze de hele tijd op de bijeenkomsten over praten."

"Wil je dat echt weten?" vroeg hij.

"Ja, paps," antwoordde Guli geduldig, "dat wil ik echt."

"En ik ook," zei Asa, die achter haar was komen te staan. "Wat is God?"

"Tsja," zei vader, "dat is echt een hele goeie vraag. Maar ik kan het jullie nu

niet vertellen, omdat—omdat ik nu aan het lezen ben, de krant aan het lezen ben. Ik zal het jullie later een keer uitleggen." Hij pakte de krant van zijn schoot.

"PAPA!" riepen Guli en Asa samen. "Je was NIET aan het lezen. Je ogen waren dicht. En trouwens, het IS nu later."

Vader fronsst zijn wenkbrauwen een beetje en kijkt op zijn horloge. "Jullie hebben eigenlijk wel gelijk," zei hij, "het IS later. Dus als jullie er zo zeker van zijn dat jullie het willen weten, dan zal ik het jullie vertellen. Ik zal het in ieder geval proberen. Maar je moet begrijpen dat het niet zo makkelijk is."

"Waarom niet?" vroeg Guli. "Volwassenen praten de hele tijd over God op die bijeenkomsten. Dat lijkt daar makkelijk zat."

"Zou kunnen," zei vader, "maar hier is het niet makkelijk, en dat komt omdat -" hij stopt even met praten.

"Dat komt omdat," zei hij opnieuw, " - Dat komt omdat God net een nat stuk zeep is."

"Een nat stuk zeep?" herhaalde Asa. "Pap, waar heb je het over? We hoeven nou toch niet in bad." Hij keek naar Guli. "Ik denk dat papa ons weer voor de gek probeert te houden," zei hij zachtjes tegen haar. "Je weet hoe leuk hij dat vindt."

"Nee hoor, ik maak geen grapje," zei vader, "ik zal het uitleggen. Om dat te doen, heb ik dat grote boek nodig dat daar op de plank ligt. Wil je dat alsjeblieft even voor me pakken, Asa?"

Asa pakte het boek van de plank. Het was dik en zwaar, met een zwarte kaft, met gouden hoekjes aan de bladzijden en met een glanzend rood leeslint.

"Ik weet wel welk boek dat is," riep Guli.
"Dat is de Bijbel."

"Waar heb je de Bijbel voor nodig, Pap?" wilde Asa weten.

"Omdat er een heleboel verhalen over God in staan," zei vader, "verhalen van heel lang geleden over mensen met wie God heeft gesproken en mensen die met God spraken."

"En daar staat ook in dat God net een nat stuk zeep is?" vroeg Asa bedenkelijk.

"Nou ja," zei vader, "niet precies zo, maar -"

"Waarom moet je er dan inkijken?"

"Omdat er," gaf vader als antwoord, "heel veel andere dingen over God in staan, die me zullen helpen om bij het stuk zeep uit te komen."

"Oké," zei Guli, "geef dan eens een voorbeeld?"

Vader bladerde ritselend door de Bijbel. "Nou, eens kijken," mompelde hij, "Ah, juist, hier staat dat God degene is die alles en iedereen gemaakt heeft." [Genesis 1.]

"Hoe deed God dat?" vroeg Asa zich verwonderd af.

"Dat weet ik niet precies," gaf vader als antwoord. "Maar hier staat dat God alleen maar hoefde te zeggen dat de dingen er waren en ze waren er." [Genesis 1:3.]

"Zo," zei Guli, "dan moet God behoorlijk groot zijn om alles te kunnen maken."

"Is God zelfs groter dan een dinosaurus?" wilde Asa weten.

"Jawel," zei vader. "Hier staat dat de hele wereld en de lucht eromheen en alles daarboven niet groot genoeg is voor God." [2 Kronieken 2:6]

"Lijkt God op een dinosaurus?" vroeg Asa door. "Staan er plaatjes van God in die Bijbel, Paps?"

"Tsja, wel en niet," antwoordde vader. "Er zijn heel veel woordplaatjes, maar geen plaatjes om naar te kijken."

"Wat is een woordplaatje?" vroeg Guli.

"Een woordplaatje vertelt je met woorden hoe er iets uit ziet, zodat je er zelf een beeld van kunt maken in je hoofd," zei vader.

"Waarom staan er geen echte plaatjes in de Bijbel?" wilde Guli weten.

"Nou daar is een hele goede reden voor," gaf vader als antwoord, "in de Bijbel staat 'Niemand heeft God ooit gezien' [Johannes 1:18]. Dus als niemand God ooit heeft gezien, hoe kun je dan een plaatje maken? En er staat ook dat God niet alleen groot en machtig is, maar ook geheimzinnig. God verbergt zelfs een heleboel. [Jesaja 45:15]. Eigenlijk was de naam God in de Bijbel ook iets geheims en geheimzinnigs."

Nu raakt Asa weer geïnteresseerd. "Een geheimzinnige geheime naam?" zei hij. "Welke?"

"Ik wed dat het Fred is," zei Guli.

"Daar is niets geheimzinnigs aan!" riep Asa. Vader bladerde verder.

"Eens kijken," zei hij. "Hier heb ik het. De naam is: Ik Ben Die Ik Ben. [Exodus 3:14]. Ja, dat zocht ik."

"Wat? Ik wat dat ik wat?" zei Guli.

Asa schudde zijn hoofd. "Guli, nu houdt hij ons alweer voor de gek," zei hij zacht. "Pap, waarom doe je dat steeds? Ik Ben Die Ik Ben is de stomste naam die ik ooit heb gehoord. Wat was nou de echte naam van God?"

Vader zegt met nadruk: "Nee kind, deze keer maak ik geen grapjes. In de Bijbel was Ik Ben Die Ik Ben echt de geheimzinnige naam van God." Hij leest verder. "Oh, wacht eens even, hier onderaan de bladzijde staat dat er ook andere namen zijn. Een ervan is: 'Ik zal

zijn wat ik zal zijn', of 'Ik laat dingen gebeuren die gebeuren', en nog wel meer."

"Ik weet echt niet waar je het over hebt," zei Guli, "en ik zit al in groep 2. Die Bijbel helpt niks."

"Jawel hoor," zei vader. "Want nu komt het nat stuk zeep."

"Dat zal wel," zei Asa, "Ik denk dat er ook in staat dat de naam van God 'Ik Moet in Bad Als Ik in Bad Moet' kan zijn?"

"Nou nee, dat niet," zei vader. "Maar denk eens even na: Weet je wat er gebeurt als je in bad zit en je het stuk zeep in het water ziet en je dat probeert te pakken?"

"Natuurlijk weet ik dat," zei Guli, "meestal glijdt het meteen uit je handen."

"Dat is het," zei vader. "Dat is de sleutel tot het geheimzinnige deel, waarom God verschillende namen heeft. En daarom zijn er ook zoveel verschillende woordplaatjes van God in de Bijbel, omdat als je net denkt dat je weet wat Gods naam is, of waar God is, of hoe God er uit ziet, God wegglijpt als het stuk zeep, en ergens anders opduikt en er anders uitziet."

"Staat dat er zo in?" vroeg Asa, terwijl hij voorover boog om in het boek te kunnen kijken. Maar omdat hij nog niet kon lezen, kon hij het niet zien.

"Zo ongeveer," zei vader. "Er staat dat God anders is dan wij denken. Zo anders dat twee tot drie keer mensen in de Bijbel zeggen niet te weten hoe ze God moeten beschrijven." [Jesaja 40:1; 46:9.]

"Maar je zei dat er een heleboel woordplaatjes in de Bijbel staan," zei Guli, "noem eens een paar woordplaatjes van God?"

"Ik ben blij dat je dat vraagt," zei vader. "In een paar woordplaatjes staat dat God heel dreigend is, als een donkere wolk met donder en bliksem en aardbevingen die de aarde doen schudden en de mensen halfdood van angst maken. [Exodus 19:16-19; 2 Samuel 22:7; Jesaja 29:6]. Kun jij je God zo voorstellen? En in andere woordplaatjes heeft men het over God als een boze krijger die bloedige veldslagen levert en mensen doodt waar God kwaad op is."

"Daar word ik wel een beetje bang van," zei Asa.

"Ik ook," zei vader. "Maar in andere woordplaatjes is God weer heel rustig en vriendelijk en spreekt zacht met een klein stemmetje in de harten van de mensen. [1 Koningen 19:11-13.]. En er zijn woordplaatjes waarin God als een herder wordt gezien, een aardige persoon die voor schapen en lammetjes zorgt en ze beschermt. [Psalm 23.] Er zijn zelfs woordplaatjes die God als een lam beschrijven, klein en ongevaarlijk." [Openbaringen 5:6 en verder.]

"Maar hoe kan God nou groot en dreigend en lawaaiig zijn, en tegelijkertijd klein en rustig en aardig?" vroeg Guli.

"Tsja," zei vader, "om eerlijk te zijn, ik weet het niet. Daarom moet ik steeds denken aan dat natte stuk zeep. Al die verschillende dingen, dreigend en aardig zijn, lawaaiig en rustig, groot en klein, het zijn allemaal stukjes van wat God soms is. Het zijn net puzzelstukjes. Elk stukje is echt, maar geen enkel stukje is precies wat God is."

"Ik snap het niet," zei Asa.

"Nou, luister naar nog een paar woordplaatjes en laten we kijken of dat helpt," zei vader, terwijl hij nog een

paar bladzijden omsloeg. "Hier staan er nog wat: er zijn woordplaatjes die God beschrijven als een glorieuze koning, ergens hoog aan de hemel, terwijl hij op een troon zit die zo stralend is dat je er nauwelijks naar kunt kijken. [Ezecheël 1:26-28].

En er zijn veel woordplaatjes waarin staat dat God een hij is, een man. Daarnaast kun je in een paar andere lezen dat God een vrouw is. In een ervan staat dat God zegt dat ze het uitschreeuwt als een vrouw die een baby krijgt en pijn heeft. [Jesaja 42:14]. En in weer andere wordt beschreven dat God als een moederkip is, die haar kuikens onder haar veren houdt om ze te beschermen." [Mattheus 23:37; Psalm 57:1.]

"En toen God de mens schiep, leek God wel een man en een vrouw tegelijk." [Genesis 1:27]

"Dat kan wel zo zijn," zei Asa, "maar ik denk dat God meestal een jongen was."

Guli schudt hard van nee. "O, Oh," zei ze. "Ik weet zeker dat God eerder een meisje was. Wat denk jij ervan, Paps?"

"Uhh, tsja, uhh," zei vader, "— voor mij is dat waar de Bijbel spreekt van God is allebei waarschijnlijk wat ik denk. Maar weet je," zei hij snel, "er zijn woordplaatjes waarin staat dat God geen persoon, maar iets is: zoiets als duisternis, of op zijn minst verborgen in het donker. [Pslam 97:9; Exodus 19:9 en verder]. Of als licht, een licht dat in iedere mens schijnt [Johannes 1:8 en verder.]. Dat beeld van God als licht, daar praten we veel over op de bijeenkomsten. In andere woordplaatjes is God een rots, iets heel stevigs, waarop je kunt staan of waarachter je je kunt verschuilen. [Psalm 18:2]. Maar

dan wordt er weer gezegd dat God als de wind is, die zo waait dat je hem kunt horen en voelen maar die niemand kan zien of kan pakken." [Johannes 3:8].

"Ik denk dat ik het nu een beetje begin te snappen," zei Guli. "Dat beeld van de wind maakt God zoiets als dat glibberige stuk zeep: wind kun je niet vastpakken, en het is moeilijk om natte zeep te grijpen. In die woordplaatjes van de Bijbel is God moeilijk te vatten."

"Precies," zei vader. "Ik wist wel dat ik slimme kinderen had."

"Oke," zei Asa, "maar dit gaat allemaal over God in de Bijbel. Ik wil van jou weten wat God volgens jou is, paps."

"Ik had wel verwacht dat het die kant uit zou gaan," zei vader. Hij dacht even na, en zei toen: "Ik denk dat God bestaat, en dat iets van God uit al die woordplaatjes van de Bijbel te halen valt. Maar ik denk ook dat God meer is dan al die plaatjes bij elkaar, op een hele geheimzinnige manier die ik niet beter kan verklaren dan de mensen in de Bijbel konden."

"En er staat nog iets anders in dat heel belangrijk voor me is, namelijk dat God liefde is." [1 Johannes 4:8,16].

"Dat vind ik ook een mooi beeld," zei Asa.

"Nog wat anders," ging vader verder. "Ik denk dat wat je voor jezelf over God leert belangrijker is dan wat er in de Bijbel of welk ander boek ook staat. Maar hoeveel je ook te weten komt over God, er zal nog veel meer overblijven dat je niet kent, dat geheimzinnig blijft."

"Hoe kom je meer te weten over God?" vroeg Asa.

"Over God praten zoals we nu doen, dat is een manier," zei vader. "In de Bijbel

lezen kan ook. En stilletjes naar God proberen te luisteren tijdens de bijeenkomsten is ook een mogelijkheid."

Hoor je God echt in die bijeenkomsten, paps?" vroeg Guli.

"Jawel, soms, tenminste dat denk ik," gaf vader als antwoord.

"Maar het zijn niet altijd woorden die ik hoor. Soms is het het geluid van de wind, of een beetje als een donderslag. Het kan heel geheimzinnig zijn."

"Net zoals in de Bijbel," zei Asa.

"Precies," zei vader. "Maar er zijn nog veel meer mogelijkheden. Eigenlijk," zei hij, denk ik dat het nu -" hij hield even op met praten en sloeg de Bijbel met een klap dicht. "Ik denk dat de beste manier voor jullie twee nu is om boven in bad te gaan."

"GEDSIE, PAPI!" riepen Guli en Asa. Maar vader schudde met zijn hoofd van nee en

wees naar de trap. "Het is al laat," zei hij. "Dus naar boven." Tegen hun zin stampen ze de trap op.

Toen vader wat later naar boven liep, hoorde hij Asa roepen, "Guli, ik heb hem, ik heb God te pakken! Ach nee, hij glipt weer weg. Hier!, jij stomme zeperige God, hier! Ik heb hem weer."

"Ach Asa," riep Guli met een echte 'grote zus'stem vanuit haar kamer, "God is geen hij, maar een zij."

Vader moest een beetje lachen. Dat is achteraf zo gek nog niet, dacht hij. En misschien beginnen ze het echt door te krijgen.

Precies op dat moment riep Asa, "Guli, hoe weet je zo zeker dat God een zij is?"

"Simpel, oen," antwoordde Guli. "Ik luisterde net heel stilletjes, en toen vertelde ze het me."

Een verhaal van Chuck Fager